

บทนำ

บทนำต้นเรื่อง

ข้าวโพดหวาน (*Zea mays var. saccharata Sturt.*) เป็นพืชเศรษฐกิจที่มีความสำคัญของประเทศไทย สามารถใช้ในรูปผักสดและแปรรูปบรรจุกระป๋องทั้งภายในประเทศและส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ ปัจจุบัน โรงงานอุดสาหกรรมบรรจุกระป๋องมีความต้องการข้าวโพดหวานเพื่อแปรรูปเป็นจำนวนมาก และการส่งเป็นสินค้าออกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตลอดเวลา โดยในปี 2540 ประเทศไทยส่งออกข้าวโพดหวาน 19,283 ตัน คิดเป็นมูลค่า 488.9 ล้านบาท (สมศักดิ์ และคณะ, 2542) และเพิ่มขึ้นเป็น 82,312 ตัน คิดเป็นมูลค่า 683 ล้านบาท ในปี 2542 (วนารี, 2544) พื้นที่ปลูกที่สำคัญของประเทศไทยอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคตะวันตก คิดเป็น 57.5% ของพื้นที่เพาะปลูกรวมทั้งประเทศ จังหวัดที่ปลูกข้าวโพดหวานเป็นแหล่งใหญ่ ได้แก่ นครราชสีมา บุรีรัมย์ มหาสารคาม กาญจนบุรี ราชบุรี นครปฐม เพชรบุรี สมุทรสาคร เชียงราย เชียงใหม่ และนครสวรรค์ (นินทร์, ม.ป.ป.) สำหรับพื้นที่ปลูกในภาคใต้มีการปลูกกระจายโดยทั่วไปทั้ง 14 จังหวัด โดยในปีเพาะปลูก 2542/43 จังหวัดที่มีพื้นที่ปลูกมากที่สุด คือ สุราษฎร์ธานี รองลงมา ได้แก่ สงขลา นครศรีธรรมราช และนราธิวาส (ประภาส และ ศิริกุล, 2544)

พื้นที่ปลูกข้าวโพดหวานในประเทศไทยเกือบทั้งหมดอยู่ในบริเวณเขตนาฝัน จากการกระจายตัวของพื้นที่ปลูกข้าวโพดหวานได้ 3-4 ครั้งต่อปี โดยปลูกในต้นฤดูฝน ในช่วงเดือนมีนาคม-กรกฎาคม กลางฤดูฝน ในช่วงเดือนกรกฎาคม-สิงหาคม และในฤดูหนาวและฤดูร้อน ในช่วงเดือนพฤษจิกายน-มีนาคม ที่อาศัยน้ำจากการชลประทานเป็นหลัก (สุรเชษฐ์, 2543) การผลิตข้าวโพดหวานให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพสูง ต้องอาศัยเมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพ มีความคงทนและความแข็งแรงสูง จากสภาพภูมิอากาศและสภาพแวดล้อมของโลกที่แปรเปลี่ยนไป ทำให้การเพาะปลูกพืชในเขตตัวร้อนและร้อนชื้น โดยเฉพาะประเทศไทยประสบปัญหาความแปรปรวนของสภาพอากาศ คือ เมื่อหัวน้ำเมล็ดพันธุ์พืชหรือหอยดเมล็ดพันธุ์แล้วมักเชื่อมกับสภาพอากาศน้ำหนึ่งกันอยู่เสมอ ทำให้การผลิตพืชได้รับความเสียหาย อีกทั้งการปลูกข้าวโพดหวานให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพสูงตามความต้องการของโรงงานอุดสาหกรรม ต้องใช้พันธุ์ลูกผสมที่เมล็ดพันธุ์ราคาสูง และต้องใช้ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นหากต้องเพาะปลูกพืชใหม่ ทำให้เสียเวลาและอาจทำให้เมื่อทันฤดูกาลการผลิตพืชดังนั้นหากสามารถตรวจสอบความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์ที่เหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศในประเทศไทยดังกล่าว สามารถลดความเสี่ยงและเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตข้าวโพดหวาน โดยเฉพาะ

อุตสาหกรรมที่ต้องทำสัญญาตกลงซื้อขายล่วงหน้า ซึ่งหากไม่สามารถจัดส่งสินค้าได้ นอกจากจะถูกเรียกค่าเสียหายแล้ว ยังเสียลูกค้าและทำให้ตลาดไม่มีเสถียรภาพ จึงต้องเลือกใช้เมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพเหมาะสมกับสภาพการเพาะปลูก การทดสอบความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์มีหลายวิธี ซึ่งหมายความว่า (cold test) ใช้ได้ดีและสัมพันธ์กับการออกของเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดและการทดสอบความออกในสภาพเย็น (cool germination test) สำหรับทดสอบความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์ฝ่ายที่เพาะปลูกในสภาพอากาศในเขตหนาว (วัลลภ, 2540) แต่การเพาะปลูกพืชในประเทศไทยและเขตภูมิอากาศแบบร้อนนี้ ที่ประสบปัญหาด้วยความแห้งแล้งหรือฝนตกหนักในฤดูเพาะปลูก จึงจำเป็นต้องหารือการทดสอบความออกของเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดหวานให้สอดคล้องกับสภาพดังกล่าว เพื่อให้สามารถเลือกใช้เมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพเหมาะสมกับการเพาะปลูกในพื้นที่ที่มีความเดี่ยง ซึ่งช่วยลดความเสียหายให้แก่เกษตรกรและอุตสาหกรรมข้าวโพดหวานของไทย

การตรวจเอกสาร

1. พันธุ์ข้าวโพดหวาน

ข้าวโพดหวานเป็นพืชตระกูล Gramineae ในตระกูลย่อย Panicoideae เป็นข้าวโพดที่ส่วนของน้ำตาลในเมล็ดเปลี่ยนแปลงไปเป็นไปไม่สมบูรณ์ ทำให้เมล็ดในระยะเก็บผักสดมีความหวานมากกว่าข้าวโพดอื่นๆ 80% ของข้าวโพดหวานที่ปลูกในประเทศไทย เป็นข้าวโพดหวานพิเศษ เนื่องจากมีเปอร์เซ็นต์น้ำตาลสูง 29.9% สูงกว่าข้าวโพดหวานธรรมดากล. 3 เท่า สูงกว่าข้าวโพดข้าวเหนียวและข้าวโพดเทียน 6 เท่า และสูงกว่าข้าวโพดไรส์ 12 เท่า (กองขยายพันธุ์พืช, 2536) เนื่องจากข้าวโพดหวานพิเศษมีย因ตระกูลชิงเคน (shrunken gene เช่น sh1/sh1 หรือ sh2/sh2) หรือย因ตระกูลบริเติล (brittle gene เช่น bt/bt หรือ bt2/bt2) ควบคุมอยู่ (ทวีศักดิ์ และราเชนทร์, 2539) ซึ่งหวานกว่าข้าวโพดหวานธรรมดากล. และทำให้เมล็ดพันธุ์มีลักษณะย่นมาก สีเขียว และไม่สอดใส (ทวีศักดิ์, 2540) มีความคงทนในแปลงและความแข็งแรงของต้นกล้าต่ำ (Parera and Cantliffe, 1994; Parera et al., 1995)

ข้าวโพดหวานที่ปลูกในประเทศไทย สามารถจำแนกได้เป็น 2 ประเภท คือ (1) พันธุ์ผสม เปิด เช่น พันธุ์ไทยชูปเปอร์สวีทคอมโพสิต 1 ดีเอ็มอาร์ พันธุ์ข้าวยอเรียนซูการ์ พันธุ์ชูปเปอร์อาโก และ (2) พันธุ์ลูกผสม เช่น พันธุ์ลูกผสม 11476 พันธุ์ลูกผสม 27127 พันธุ์อินทรี 1 พันธุ์อินทรี 2 พันธุ์หวาน 11 พันธุ์สวีท 45 พันธุ์สวีท 50 เป็นต้น (นวินทร์, ม.ป.ป.; สุรเชษฐ์, 2543) โดยเมล็ด

พันธุ์ข้าวโพดหวานพันธุ์ลูกผสมมีราคาแพงกว่าพันธุ์ผสมเปิดประมาณ 5.8-9.0 เท่า แต่ก็ยังเป็นที่นิยมของเกษตรกร เนื่องจากมีคุณภาพดี มีความสม่ำเสมอ และให้ผลผลิตสูงกว่าพันธุ์ผสมเปิด ข้าวโพดหวานพันธุ์ไทยชูปเปอร์สวีทคอมโพสิต 1 ดีอัมาร์ เป็นพันธุ์ที่นิยมใช้บริโภคฝักสดและใช้เพื่อบริโภคภายในประเทศ เป็นพันธุ์ที่ให้ผลผลิตสูง รสหวาน เก็บไว้ได้นานพอสมควร และที่สำคัญ ต้านทานต่อโรคนาน้ำด่าง (ทวีศักดิ์ และ ราชนทร์, 2539) ส่วนข้าวโพดหวานลูกผสมพันธุ์อินทรี 2 เป็นพันธุ์ลูกผสมเดี่ยว เหมาะสำหรับตลาดฝักสด และโรงงานแปรรูป มีรสหวาน มีความต้านทานต่อโรคราษฎร์และทนทานต่อการหักล้มได้ดีมาก (สุรเชษฐ์, 2543)

2. ความออกและความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์

ความออกหรือความมีชีวิตเป็นคุณภาพที่สำคัญที่สุดของเมล็ดพันธุ์ การออกของเมล็ดพันธุ์หมายถึงการงอกและการพัฒนาของต้นอ่อนจากเมล็ดพันธุ์จนได้ต้นกล้าที่สมบูรณ์เพียงพอที่สามารถเจริญเติบโตเป็นต้นพืชต่อไปได้ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม การแสดงคุณภาพของเมล็ดพันธุ์ในรูปของการออก โดยเฉพาะจากการทดสอบความออกโดยวิจัยมาตรฐานตามกฎการทดสอบเมล็ดพันธุ์ของสมาคมนักทดสอบเมล็ดพันธุ์ (AOSA, 1983) และสมาคมการทดสอบเมล็ดพันธุ์นานาชาติ (ISTA, 1987) เป็นการแสดงถึงความมีชีวิตและการตั้งตัวของต้นกล้าในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ความออกของเมล็ดพันธุ์ในแปลงปลูกจริงมักมีจำนวนน้อยกว่าความออกในห้องปฏิบัติการเสมอ Makkawi และคณะ (1999) ทำการทดสอบความออกของเมล็ดพันธุ์ Lentil 7 สายพันธุ์ พบว่าทุกสายพันธุ์มีความออกมาตรฐานมากกว่า 90% แต่ในสภาพแปลงปลูกที่เป็นดินเหนียว เมล็ดพันธุ์มีความออกลดลงต่ำกว่าการทดสอบความออกมาตรฐานทุกสายพันธุ์ โดยเฉพาะพันธุ์ Giza 9 พบว่ามีความออกในแปลงปลูกลดลงเหลือ 59% เนื่องจากสภาพแวดล้อมในแปลงไม่เหมาะสมต่อการออกเนื่องจากภาระทดสอบในห้องปฏิบัติการ ดังนั้นความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์จึงเป็นคุณภาพเมล็ดพันธุ์ที่นักวิชาการ ผู้ผลิต และผู้ค้าเมล็ดพันธุ์รวมทั้งเกษตรกรให้ความสำคัญเพิ่มขึ้นเพื่อประกันการผลิตให้ได้ผลผลิตตามที่ต้องการและลดการเสียในสภาพที่ไม่เหมาะสมสมต่างๆ ความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์ หมายถึง คุณลักษณะของเมล็ดพันธุ์ที่ทำให้เมล็ดพันธุ์ออกได้เร็วและสม่ำเสมอ ได้ต้นกล้าที่สมบูรณ์แข็งแรง ตั้งตัวได้เร็ว มีความทนทานต่อสภาพแวดล้อมในหลายสภาพการเพาะปลูก (วัลลภ, 2540) วันชัย (2542) ได้ให้คำจำกัดความของความแข็งแรง เมล็ดพันธุ์ คือ ความสามารถที่ดีเด่นของเมล็ดพันธุ์ที่แสดงออกเมื่อสภาพแวดล้อมในการออกไม่เหมาะสม ทำให้สามารถออกและเจริญเติบโตเป็นต้นกล้าปกติได้

เมล็ดพันธุ์พืชมีความออกและความแข็งแรงสูงสุดที่ระยะสุกแก่ทางสรีรวิทยา (physiological maturity) และสิ้นสุดเมื่อเมล็ดพันธุ์ตาย (วัลลภ, 2540) เมล็ดพันธุ์เสื่อมคุณภาพ

ตลอดเวลาหลังการสูบแก่ โดยความแข็งแรงลดลงไปในอัตราที่เร็วกว่าความงอกหรือความมีชีวิต เมล็ดพันธุ์ที่มีความงอกและความแข็งแรงสูง มีอัตราการเสื่อมคุณภาพต่ำ เป็นคุณลักษณะของ เมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพสูงเหมาะสมแก่การเพาะปลูก

2.1 ความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์ต่อการเพาะปลูกและการผลิตพืช

เมล็ดพันธุ์พืชเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญที่สุดในการผลิตพืช ที่ช่วยเพิ่มผลผลิต ของพืชได้อย่างเด่นชัดและคุ้มค่า การใช้เมล็ดพันธุ์คุณภาพดี มีความงอกและความแข็งแรงสูงเป็น การเพิ่มประสิทธิภาพและลดค่าเสื่อมในการผลิตพืช โดยเมล็ดพันธุ์ที่มีความแข็งแรงสูง สามารถ งอกได้ดี ให้ต้นกล้าตั้งตัวได้เร็วในแปลงปลูก ในทางกลับกันเมล็ดพันธุ์ที่มีความแข็งแรงต่ำ มีความ งอกต่ำและต้นกล้าตั้งตัวได้ช้า (Tekrony and Egli, 1991) เมล็ดพันธุ์ที่มีความแข็งแรงลดลง ตรวจ สอบได้จากการมีความงอกลดลงและงอกได้ช้า มีอัตราส่วนของต้นกล้าผิดปกติสูงและต้นกล้าตั้ง ตัวได้ลดลงในสภาวะเครียด (Robert and Osei-Bonsu, 1988 จ้างโดย Makkawi *et al.*, 1999) การปลูกพืชโดยใช้เมล็ดพันธุ์คุณภาพสูง ทำให้ผลผลิตที่ได้สูงกว่าการปลูกด้วยเมล็ดพันธุ์คุณภาพ ต่ำ 10-20% (ที่, 2526 จ้างโดย วันชัย, 2533) โดยความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์มีผลต่อผลผลิตใน พืชที่กินใบและหัว เช่น ผักกาดหอม ผักกาดหัว กะหล่ำปลี และแครอท และพืชที่มีผลผลิตเป็นผล และเมล็ดสด เช่น มะเขือเทศ ถั่ว และข้าวโพดหวาน เนื่องจากจำนวนต้นต่อพื้นที่และการเจริญของ ลำต้นลดลง แต่ความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์ไม่มีผลต่อพืชที่ให้ผลผลิตเป็นเมล็ดแห้งที่สูกแก่เต็มที่ เช่น ข้าวบาร์เลย์ เนื่องจากผลผลิตไม่มีความสมมูลกับการเจริญเติบโตทางลำต้น (Tekrony and Egli, 1991) Rodriguez และ McDonald (1989) ทำการทดลองในถั่วแยก (field bean) พบว่า การใช้เมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพต่างกันเนื่องจากการเสื่อมคุณภาพตามธรรมชาติ มีผลต่อความงอก ในแปลง การเจริญเติบโตของยอดและราก และผลผลิต โดยเมล็ดพันธุ์คุณภาพต่ำให้ต้นถั่วที่มี จำนวนและน้ำหนักของปมรากถ้วนลดลง และมีประสิทธิภาพการตีร่องในตอเรนลดลงด้วย สูจิตรา (2544) ทำการทดลองในเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดหวานที่มีคุณภาพต่างกันเนื่องจากการเก็บรักษาและ การเร่งอายุที่อุณหภูมิและเวลาต่างกัน พบว่า ข้าวโพดหวานมีผลผลิตลดลงจากเมล็ดพันธุ์ที่เสื่อม คุณภาพทั้งจากการเก็บรักษาและการเร่งอายุ โดยทำให้จำนวนต้นต่อไร่และผลผลิตต่อไร่ลดลง

2.2 การทดสอบความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์

ความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์เป็นลักษณะที่สะสมขึ้นมาหลังจากที่เมล็ดพันธุ์พัฒนาโครงสร้างของต้นอ่อนสมบูรณ์แล้ว โดยสามารถแสดงให้เห็นเมื่อมาสภาพแวดล้อมบางอย่างที่ไม่เหมาะสมหรือลักษณะบางอย่างที่มีความสัมพันธ์กับความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์

การวัดความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์ คือ การวัดลักษณะของการเสื่อมคุณภาพของเมล็ดพันธุ์ก่อนสูญเสียการมีชีวิต อาจทดสอบโดยวิธีทางชีวเคมี การวัดการเจริญเติบโตของต้นอ่อน และการพัฒนาของต้นกล้า ทั้งในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม ซึ่งมีความสัมพันธ์กับความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์ (wall, 2540) เช่น การวัดอัตราการหายใจในเมล็ดพันธุ์ข้าวโพด (Woodstock and Grabe, 1967; He and Burris, 1992) ข้าวสาลี (Kittock and Law, 1968) และถั่วพี (Carver and Matthews, 1975) โดยวัดในเมล็ดพันธุ์เริ่มออก เมล็ดพันธุ์ที่มีความแข็งแรงต้องมีอัตราการหายใจสูง หรือ การวัดประสิทธิภาพการทำงานของเอนไซม์ที่มีบทบาทมากในการออกและมีความสัมพันธ์กับความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์ ได้แก่ เอนไซม์ย่อยกรดกลูตامิก (glutamic acid decarboxylase) โดยวัดจากปริมาณคาร์บอนไดออกไซด์ที่เกิดขึ้น ถ้ามีมาก แสดงว่าเมล็ดพันธุ์มีความแข็งแรงสูง ซึ่งมักใช้กับพืชที่เมล็ดพันธุ์มีการสะสมสารใบไอก่อน การวัดความงอกของเมล็ดพันธุ์ในสภาวะที่ไม่เหมาะสมหรือสภาวะเครียด เช่น การทดสอบความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์ข้าวสาลีในสภาพ heat shock (Vanter van der et al., 1993) การทดสอบเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดในสภาพหน้าหนาว (Nijenstein and Kruse, 2000) การทดสอบในสภาพจำกัดความชื้น (osmotic stress test) ในเมล็ดพันธุ์ข้าวโพด (Vanter van der, 1988) หรือการทดสอบในสภาวะน้ำท่วมขังในเมล็ดพันธุ์ข้าว (Yamauchi and Winn, 1996) ตลอดจนการทดสอบความแข็งแรงในสภาวะเครียดในการระบาดของโรค โดยใช้เชื้อ *Fusarium moniliforme* ในเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดหวาน (Kulik and Schoen, 1982) ซึ่งตอบสนองได้แตกต่างกันตามความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์ที่ใช้ในการเพาะปลูกในสภาพต่างๆ ดังกล่าว

การทดสอบความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์มีหลายวิธี ซึ่งเหมาะสมกับชนิดและสภาพการเพาะปลูกที่แตกต่างกันไป จึงยกที่จะจัดเป็นวิธีมาตรฐานที่ใช้ได้สำหรับทุกสภาพแวดล้อม เนื่องจากสภาพแวดล้อมในการเพาะปลูกไม่เหมือนกัน จะใช้วิธีการใดเพื่อทำการทดสอบต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของการเพาะปลูก

3. การทดสอบเมล็ดพันธุ์ในสภาพเครียด

เมล็ดพันธุ์ที่งอกได้ดีในสภาพเครียดหรือสภาพที่ไม่เหมาะสม แสดงว่าเป็นเมล็ดพันธุ์ที่แข็งแรงดี ซึ่งเป็นลักษณะที่พึงประสงค์สำหรับการเพาะปลูก การทดสอบเมล็ดพันธุ์ในสภาพเครียดเป็นการทดสอบความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์ที่สอดคล้องกับสภาพการเพาะปลูกจริงจังเป็นวิธีการที่ดีสำหรับการเลือกเมล็ดพันธุ์เพื่อการเพาะปลูกในสภาพการเพาะปลูกนั้น เช่น การทดสอบในสภาพหน้าสำหรับเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดที่กำหนดโดยสมาคมนักทดสอบเมล็ดพันธุ์ (AOSA, 1983) ความเครียดที่นำมาทดสอบ คือ ความเย็นที่อุณหภูมิ 10°C ความชื้นในดินสูงและมีจุลินทรีย์คิดin การทดสอบทำโดยการเพาะเมล็ดพันธุ์ในดินที่นำมาจากแปลงปลูกมีความชื้น 70 % ของความชุ่มชื้น ที่อุณหภูมิ 10°C นาน 7 วัน แล้วนำมาเพาะต่อที่อุณหภูมิ 25°C อีก 4 วัน เมล็ดพันธุ์ที่แข็งแรงสามารถออกได้ดีในสภาพดังกล่าว แสดงว่ามีคุณภาพเหมาะสมในสภาพการเพาะปลูกในเขตหนาว การทดสอบความออกในสภาพเย็น เป็นวิธีการที่แนะนำให้ใช้สำหรับการทดสอบความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์ฝ่ายในประเทศสหรัฐอเมริกาและแคนาดา โดยสมาคมนักทดสอบเมล็ดพันธุ์ (AOSA, 1983) การทดสอบทำโดยการเพาะเมล็ดพันธุ์ที่อุณหภูมิ 18°C ในที่มีเดือนเวลา 7 วัน ประเมินผลจากจำนวนต้นกล้าที่มีความยาวมากกว่า 4 ซม. ถ้ามีจำนวนมาก จัดว่ามีความแข็งแรงสูง การเพาะเมล็ดพันธุ์ในเม็ดอิฐ (brick grit) ซึ่งใช้สำหรับการทดสอบความแข็งแรงของเมล็ดอัญพืช โดยการเพาะเมล็ดพันธุ์ในอิฐหักก้อนเล็กๆ หรือทรายที่คลุมด้วยอิฐหนา 3 ซม. ในที่มีเดือนห้องในเวลาที่กำหนด ต้นกล้าที่งอกได้สมบูรณ์ในสภาพดังกล่าว จัดว่าเป็นเมล็ดพันธุ์ที่แข็งแรง (AOSA, 1983)

4. การออกของเมล็ดพันธุ์ในสภาพเครียดน้ำ

เมล็ดพันธุ์ก่อนที่จะงอกได้ต้องได้รับปัจจัยที่จำเป็นครบถ้วนและเพียงพอ ปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการออกของเมล็ดพันธุ์ ได้แก่ น้ำ ออกรสีเจน และอุณหภูมิที่เหมาะสม (วัลลภ, 2540) จึงจะทำให้เมล็ดพันธุ์งอกได้และรวดเร็ว โดยเฉพาะน้ำกับออกรสีเจนต้องอยู่ในสัดส่วนที่เหมาะสม เนื่องจากปัจจัยทั้งสองสามารถเข้าทดแทนเนื้อที่กันได้ เช่น ถ้ามีน้ำมากเกินไปอาจทำให้มีปริมาณออกรสีเจนไม่เพียงพอ ส่วนอุณหภูมิ โดยทั่วไปเมล็ดพันธุ์สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพภูมิอากาศ รวมชาติที่พืชเจริญเติบโตอยู่แล้ว พืชเขตร้อนสามารถออกได้ในที่ที่มีอุณหภูมิของอากาศในเขตร้อน และพืชเขตหนาวสามารถออกได้ในที่ที่มีอุณหภูมิในเขตหนาว เป็นต้น น้ำและออกรสีเจนจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญในการออกของเมล็ดพันธุ์ที่ต้องจัดให้เหมาะสมตลอดเวลาการออกของเมล็ดพันธุ์ แต่ในสภาพแปลงปลูกมักมีสภาพไม่เหมาะสมต่อการออก (ขวัญจิตรา, 2534) เมล็ดพันธุ์แต่ละ

ชนิดต้องการน้ำสำหรับการออกในปริมาณที่แตกต่างกัน จึงพบเสมอในการเพาะปลูกที่เมล็ดพันธุ์งอกได้น้อยหรือไม่ออกเลย เนื่องจากการขาดน้ำหรือได้รับน้ำมากเกินไป ปริมาณน้ำที่เหมาะสมสำหรับการออกของเมล็ดพันธุ์ที่เพาะปลูกในวันคือที่ระดับความชุความชื้นของดิน (field capacity) (วัลลภ, 2540)

4.1 สภาวะขาดน้ำ

พรพรรณ และคณะ (2540) ได้ศึกษาถึงระดับความชื้นที่เหมาะสมต่อการออกของเมล็ดพันธุ์ในวันหนึ่ง พบร้า เมล็ดพันธุ์เริ่มงอกได้ที่ระดับ 50% ของความชุความชื้นดินโดยมีความออก 18.3% และออกสูงสุด 68.3-94.0% ที่ระดับ 60-100% ความชุความชื้นดิน Baalbaki และคณะ (1999) รายงานว่า เมล็ดพันธุ์ข้าวสาลีงอกและมีดัชนีความเร็วในการออกลดลงตามสภาพขาดน้ำที่รุนแรงเพิ่มขึ้น โดยดัชนีความเร็วในการออกตอบสนองต่อการขาดน้ำมากกว่าความออก ส่วนน้ำหนักแห้งของยอดและรากของต้นกล้ามีแนวโน้มลดลงเมื่อสภาพขาดน้ำมีความรุนแรงเพิ่มขึ้น

การทดสอบในสภาพจำกัดความชื้น อาจทำโดยการเพาะเมล็ดพันธุ์ในสารละลายบางชนิดที่ทำให้จำกัดปริมาณน้ำที่เมล็ดพันธุ์จะดูดไปใช้ สารละลายที่ใช้ ได้แก่ โซเดียมคลอไรด์ ก๊าซเชอรอล ซูครส พลีอิโธลีนไกลคอล (polyethylene glycol ; PEG) และแมนนิಥอล (วัลลภ, 2540) โดยเฉพาะพลีอิโธลีนไกลคอล ได้มีการนำทดสอบเมล็ดพันธุ์หลายชนิด วิเชียร และคณะ (2524) ได้ทำการทดสอบความออกของเมล็ดพันธุ์มิลเล็ต ข้าวฟ่าง ข้าวไร่และถั่วเขียว โดยใช้ พลีอิโธลีนไกลคอล 6000 ภายใต้สภาวะเครียดน้ำ 3 ระดับ คือ 0, -5 และ -10 bars ผลปรากฏว่าเมล็ดพันธุ์ข้าวฟ่างทนทานต่อความแห้งแล้งได้สูงสุด รองลงมา คือ เมล็ดพันธุ์มิลเล็ต และข้าวไร่ ส่วนเมล็ดพันธุ์ถั่วเขียวมีความทนทานต่ำสุด โดยไม่สามารถออกได้อย่างปกติที่ระดับความเครียด -5 และ -10 bars Mullahey และคณะ (1996) รายงานว่า เมล็ดพันธุ์ bahiagrass มีความงอกลดลงเมื่อ osmotic pressure ลดลงหรือเมื่อสภาพเครียดจากการขาดน้ำเพิ่มขึ้น Falleri (1994) ทำการทดสอบผลของความเครียดน้ำที่มีต่อการออกของเมล็ดพันธุ์ *Pinus pinaster* โดยใช้ พลีอิโธลีนไกลคอล 8000 มี osmotic potential ในช่วง 0 ถึง -8 bars พบร้า เมื่อ water potential ลดลง ทำให้เมล็ดพันธุ์มีความออกและดัชนีความเร็วในการออกลดลงโดยที่ osmotic pressure -8 bars ทำให้ความออกและดัชนีความเร็วในการออกต่ำสุด ข้อเสียของการใช้สารละลายพลีอิโธลีนไกลคอล คือมีราคาแพง และในขณะทดลองต้องควบคุมอุณหภูมิให้ต่ำและสม่ำเสมอจึงจะได้สภาวะเครียดน้ำที่สม่ำเสมอ

4.2 สภาวะน้ำท่วมขัง

ในสภาวะน้ำท่วมขัง เมล็ดพันธุ์ได้รับน้ำมากเกินไปทำให้อกน้อยหรือไม่ออกเลย เนื่องจากขาดออกซิเจน (วัลลภา, 2540) ทำให้เมล็ดพันธุ์เกิดการหายใจแบบไม่ใช้อกซิเจน (Norton, 1986) มีการสะสมและก่ออํออล์และกรดแลคติก (วัลลภา, 2540) ความสามารถในการออกของเมล็ดพันธุ์ในสภาวะน้ำท่วมขังมีอิทธิพลมาจากคุณภาพเมล็ดพันธุ์และความแปรปรวนของการท่วมขัง โดยการให้น้ำท่วมขังเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดที่อุณหภูมิ 25 °C เป็นเวลา 48-144 ชม.พบว่ามีความคงดลลงทั้งข้าวโพดสายพันธุ์แท้และพันธุ์ลูกผสม โดยเมล็ดพันธุ์คุณภาพต่ำมีความออกลดลงมากกว่าเมล็ดพันธุ์คุณภาพสูง และการให้น้ำท่วมขังนาน ทำให้ความคงดลลงมากกว่าการให้น้ำท่วมขังระยะเวลาที่สั้นกว่า (Fausey and McDonald, 1985)

Khosravi และ Anderson (1990) ศึกษาการออกในสภาวะน้ำท่วมขังกับเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดสายพันธุ์แท้ จำนวน 20 สายพันธุ์ โดยให้น้ำท่วมขังเป็นระยะเวลา 6-144 ชม. พบว่า เมื่อน้ำท่วมขังนาน 48 ชม. ขึ้นไป ทำให้เมล็ดพันธุ์มีความคงดลลงและแตกต่างกันไปในแต่ละสายพันธุ์ Cerwick และคณะ (1995) ให้น้ำท่วมขังเมล็ดพันธุ์ข้าวโพด 2 วิชี คือ เพาะเมล็ดพันธุ์ในดินที่มีน้ำท่วมขัง และนำเมล็ดพันธุ์ไปแช่น้ำก่อนเพาะ เป็นเวลา 0-72 ชม. พบว่าที่น้ำท่วมขังนาน 72 ชม. เมล็ดพันธุ์มีความคงตัวสุด เหลือ 10% และเมล็ดพันธุ์ที่แช่น้ำมีความคง 30% จากความคงเริ่มต้น 95%

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการออกและวิธีทดสอบความคงทนของเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดหวานในสภาพเครียดน้ำทั้งในสภาพจำากัดน้ำและ ในสภาพน้ำท่วมขัง
2. เพื่อหาวิธีการประเมินความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดหวานที่เหมาะสมกับการเพาะปลูกในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อสภาวะแล้งและสภาวะฝนตกหนัก